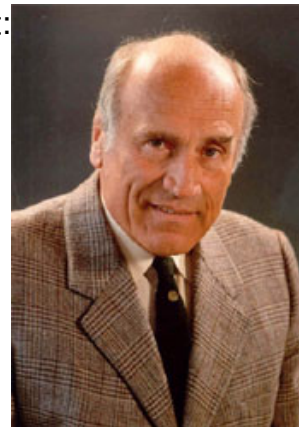

Mindannyian jól ismerjük, és sokszor emlegetjük Széchenyi híres mondását:

"Minden fejlődés, előmenetel, erő, érték, szerencsének legmélyebb sarkallatja a kiművelt emberiség..."

Így igaz! Ez minden nemzetre, minden népre, minden népcsoportra érvényes. Hogy én a cigányság felemelkedésének, szellemi kiteljesedésének és előrejutásának egyik szószólója lettem, annak több oka is van.

A művész általában érzékeny ember. Az érzékenységnak sok előnye is van, mert érzékenyebben megérti - megérzi az ember, hogy mi mellé kell odaállni.

Én abból a szempontból könnyű helyzetben vagyok, hogy nagyon sok cigány tanítványom volt. Több mint két évtizedig tanítottam a Zeneakadémián, ahol - nyugodtan elmondhatom, hivatalos iratok igazolják - a legszorgalmasabb, legérzékenyebb, legszínesebb tanítványaim cigány leányok és fiúk voltak. A versmondás terén ország-szerte járom a különböző szavaló versenyeket, és nyugodt szívvel elmondhatom azt is, hogy a cigány tanulók részvétele számában növekszik, színvonalában erősödik, amit az is bizonyít, hogy az utolsó öt-tíz esztendő alatt /bár statisztikát nem vezettem, de emlékezetem még jó/, nyugodtan mondhatom, hogy versenyenként legalább egy, de volt olyan hely, hogy kettő az első három helyezett közé került.

Ez indokolja tehát azt, hogy a művészetek terén a kapcsolatunk érzelmi erővel épült fel, és tart mind a mai napig. Hogy mennyire fontosnak tartom, és milyen rendkívüli élvezettel hallgattam Torba úr előadását, azt éppen a Széchenyi-mondáshoz tudom kapcsolni, meg ahhoz a különleges élményemhez, ami ugyan abszolút negatív élmény, de mint negatív élmény; ezt a pozitív irányzatot tudom erősíteni.

Egy kedves ismerősöm erdészeti körzet-vezető Szabolcs-Szatmárban, ahol köztudottan a legmagasabb a roma kisebbség létszáma, ahol köztudottan a legalacsonyabb az életszínvonal, s ahol köztudottan a legtöbb a munkanélküli. Ez a barátom mesélte nekem, hogy végre sikerült "kiverekednie" tízmillió forintot /ez körülbelül öt évvel ezelőtt volt/, hogy egy bizonyos erdő-tagot az erdőfejlesztés során kötelező munkálatok megvalósításával tisztításnak, egyelésnek vethesse alá. Boldogan körbeautózta azt a hat vagy nyolc falut, amelyik ennek az erdő-tagnak a körzetébe tartozik, és a Polgármesterrel boldogan közölte, hogy abszolút kiváló feltételek mellett munkalehetőséget tud biztosítani, mert nem nézik az órát, hogy ki hányra érkezik, nem nézik meg, hányan jönnek, egyszerűen ha valaki elvállalja, ennek az X - hektárnak a tisztítását, azért a megfelelő összeget egy összegben, levonás nélkül kifizeti neki. Legnagyobb megdöbbenésére az öt vagy hat faluból összesen három jelentkező akadt erre a kiválóan megfizetett, és kiválóan elvégezhető, nem kötöttségeket jelentő munkára.

Ez is a szellemi fejlődés egyik mutatója. Rá kell ébreszteni, rá kell hangolni mindannyiunkat, és a kisebbségben lévőket is arra, hogy a munkával előbbre jutott ember többet ér, magasabb szellemi és erkölcsi rangot képvisel, mint aki vállrándítással semmibe nem akar bekapcsolódni. Ez mindenkire vonatkozik, de azért mondom most itt el, hogy ezen a fórumon ez is tudatosodjon, és a megfelelő orgánumokon keresztül eljusson minél szélesebb rétegekhez.

Zárógondolatként: nem véletlen hogy én kedves Barátomat, Rostás Farkas Györgyöt testvérként tekintem, mert mindaz a költészeti és irodalmi munkásság, amit végez, az ugyanazt a szellemi felemelkedést szolgálja, amiről már említéseket tettem. Van egy verse, amit rendkívül meghatóttan tudok csak idézni, amikor az édesapjáról ír, aki már nincs közöttünk. A verssorokból világossá válik, hogy milyen kapcsolatban, milyen erős kapcsolatban él elhalt Édesapjával, hogyan próbálja megvalósítani az Édesapja által beléültetett gondolatokat és eszméket, és ezek az eszmék mind-mind a felemelkedést szolgálják.

Ő ezt úgy fogalmazza meg verssorával hogy:

" Apám, fogom a kezedet, s együtt megyek

Veled az Általad kijelölt Úton..."

Mély tisztelettel hajtok fejet mindig előtte is, és mindazok előtt, akik ezt a gondolatot meg is valósítják. Akik az ősök erejét mai életünkben használni tudják, mert Sütő András - akinek éppen a szörnyű marosvásárhelyi napokban mint jól tudják; fiatal cigány gyerekek mentették

A múltjából kiforgatott ember

Írta: Bánffy György

2010. július 14. szerda, 01:53

meg az életét, hogy agyon ne verjék -, azt írja egyik művében, hogy:

"A múltjából kiforgatott ember hályogos szemmel vakoskodik az ismeretlen Jövőnek küszöbén..."